

til dette Lovforslag, og ligeledes de Herrer, som muligvis ville gaa lidt for langsomt frem, at hvi sig lidt overfor hinanden; thi jeg tror, det vilde være meget uheldigt, om et Forslag som dette ikke skulde blive vedtaget i denne Session; det vilde bringe Usikkerhed tilstede saavel ligeoverfor Handelsverdenen som ligeoverfor de Industriadrivende.

Sjær: Det er ikke, mine Herrer, for at fordybe mig i store Vidtløftigheder med Hensyn til det foreliggende Lovudkast, at jeg tager Ordet. En hel Del Talere have allerede meget grundig behandlet alle Enkelthederne i Lovforslaget, og i alt Fald kan jeg, hvad Forslaget i sin Almindelighed angaar, slutte mig til flere af de ærede Talere, f. Ex. til det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (N. Jensen) og det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen). Jeg har kun taget Ordet for at imødegaa nogle Tanker, som ere fremsatte af det ærede Medlem for Prestø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius); thi i mine Tanker var hans Foredrag unegtelig det mest besynderlige af dem, vi have hørt under denne Diskussion. Det ærede Medlem fremsatte sine Tanker i to Hovedretninger, og ved den ene saae han da Sagen fra Beskatningens Standpunkt eller rettere fra et finansielt Standpunkt, nemlig med Hensyn til den store Indtægt, vi have gennem Tolben, og som han paa ingen Maade troede, det kunde gaa an at affasse eller ombytte. Han kom ikke til at nævne Indkomstskatten; jeg lyttede opmærksomt til, thi jeg kunde have lyst til at høre, om han i saa Hensende endnu stod paa samme Standpunkt, hvorpaa han stod isjor. (Scavenius: Ja!) Jeg betvivlede forresten ingenlunde, at det ærede Medlem endnu havde den samme Betragtningssaaade, og det var rimeligvis den, der laa bagved hans Udtalelser. Det, hvorfor han saa ivrig holder paa at blive ved Loldbestatningen i dens nuværende Form, fremgaar af hans Foredrag, naar man følger det nøie i dets Enkeltheder; thi om han end ikke sagde det med rene Ord, fremgik det dog af hans Utringer, at han mente omtrent som saa: Den meget væsentlige Del af vore Statsindtægter, næsten Halvdelen, saae vi gennem Tolben; den er fordelt paa det store Samfund, fra de øerste til de nedreste Lag; uregtelig kan den hvile noget tungere paa visse Samfundslag, men det er dog ikke i en saa væsentlig Grad, at det i og for sig søles saa synkelig. Dernæst fremkom imidlertid det ærede Medlem med en meget besynderlig Betragtning, som jeg ikke før har hørt i denne Sal, naar man har diskutert den Slags Spørgsmaal, idet han indrømmede, at en betydelig Nedfættelse i Tolben for Livsformødenhedernes Bedkommende i Diebliffet vilde virke velgjørende. Men ihvorvel han indrømmede dette, søgte han dog at vise os, at den ogsaa kunde afstedkomme en stor Fare, idet de Arbeidsjogende vilde forøges i et meget stort Tal.

Jeg var her meget opmærksom, thi jeg kunde ikke rigtig begribe, hvorledes det skulde kunne formere de Arbeidsjogende i noget stort Antal, at vi her nedsatte Loldafgifterne paa Livsformødenhederne, og han kom da end yderligere i sit Foredrag til at sige, at Ugtessaberne vilde tiltage. Det kan vel være; men naar Midlerne ere tilstede, saa anser jeg det at søge Ugtesskab for ikke at være saa slet. Jeg skulde tro, at man, naar man har naaet en vis Alder, hellere bør indgaa Ugtesskab, forsaavidt man kan, end leve paa en anden Maade, som ikke er saa respektabel som Ugtesskab. Jeg i det Mindste havde nu ventet, at det ærede Medlem, som jeg anser for en skarp Tanke, vilde, hvad han bebudede i Begyndelsen af sit Foredrag, — og det var derfor, jeg saa nøie hørte efter — vise os paa en grundig Maade, at det var forkert at nedlatte Tolben paa Livsformødenheder; men det overraskede mig derfor at høre, at det ærede Medlem, ihvorvel han indrømmede, at det vilde skaffe en gieblikkelig Lettelse og Fordel for de mindre Bemidlede eller virke velgjørende for de mindre Bemidlede, som han udtrykte sig, dog kom til at afstærke os fra at hjælpe til, at der kunde indtræde denne velgjørende Virkning, af den Grund, at de Arbeidsjogende vilde formeres ved Ugtesskaber. Det er denne Slutning af et saa skarpsindigt Medlem, som han er, der har foruudret mig, og da denne Udtalelse endnu ikke er imødegaaet af nogen tidligere Taler, har jeg troet det nødvendigt at imødegaa den som Noget, man ikke bør lægge til Grund for sine Betragtninger; enten man saa overhovedet vil gaa ind paa en Nedfættelse af Loldafgifterne paa Livsformødenhederne eller ikke. Allermindst kunne dog disse Betragtninger anbefales, naar man har den gode Senstet at vilde gjøre Noget for de mindre Bemidlede. Jeg vil overhovedet bemærke, at det var mig det stærkeste Bevis paa, at det ærede Medlem selv slet ikke rigtigt tror paa, at der er noget Holdbart heri, idet han nærer samme Mening som den høitæredede Finantsminister, der yttrede for os — jeg tror nok, det var ved Forelæggelsen af dette Lovforslag — og hvortil der allerede er hentydet af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup), at de gamle Skatter vare gode, men de nye slette, af hvilken Grund han ogsaa meget nødt vilde gaa ind paa en Indkomstskat. Jeg har har nu den samme Betragtning som andre ærede Medlemmer her i Salen, nemlig at Indkomstskatten ingenlunde er en slet Skat, fordi det kan have sine Banskeliigheder i Begyndelsen at føre den ud i Livet. Den er ingenlunde slet i sit Princip, men jeg tror, at det ærede Medlem deler den samme Tanke, som den ærede Minister, nemlig den, at naar Bederlaget for den Lettelse, som vil komme til stede for de mindre Bemidlede i Samfundet, lægges over paa de mere Bemidlede, ville disse blive vrede. Saaledes sagde den ærede Minister, og jeg i vil tro, at det ærede Medlem deler den samme Tanke